

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΜΕ ΤΑ ΠΑΘΗ (ΟΣΙΟΥ ΘΕΟΦΑΝΗ ΤΟΥ ΕΓΚΛΕΙΣΤΟΥ)

/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες

Η Ουρανοδρόμος Κλίμαξ. Εικόνα του 12ου αιώνα από την Μονή του Σινά. Βλέπουμε ανθρώπους να προσπαθούν να ανέβουν την σκάλα των αρετών προς τον Θεό, ενώ οι δαίμονες με τα πάθη προσπαθούν να τους τραβήξουν κάτω και σε ορισμένες περιπτώσεις το καταφέρνουν.

Το να βλέπουμε τα πάθη μας, να λυπόμαστε γι' αυτά και να καταφεύγουμε στο Θεό, ζητώντας τη θεραπεία της ψυχής μας, είναι η καλή αρχή του καλού δρόμου.

Βλέπετε νά υπάρχει μέσα σας η διάθεση για την απαλλαγή από τα πάθη; Αν ναι, να προσέχετε καθημερινά τον εαυτό σας, να φοβάστε τις πτώσεις και να φυλάγεστε με κάθε τρόπο από τις αιτίες της αμαρτίας. Έτσι, με τον καιρό, τα πάθη εξασθενούν.

Αλίμονο στη ψυχή, που θα φτάσει στην αναίδεια να πει: «Τίποτα δεν φοβάμαι!». Αυτή η εγωιστική αφοβία είναι η αρχή της πτώσεως και της καταστροφής της.

Πάντως, και όταν αγωνιζόμαστε με καλή προαίρεση εναντίον των παθών, πρέπει ν'

αποφεύγουμε τις αδιάκριτες ακρότητες. Πρέπει να γνωρίζουμε το μέτρο και τα μέτρα μας. Αλλιώς θα κυριευθούμε από αθυμία και στη συνέχεια από απελπισία. Παρ' όλες τις αδυναμίες μας, ας μην αμφιβάλλουμε ότι ο Θεός μας αγαπάει και θέλει τη σωτηρία μας. Επομένως, αν δεν παραδινόμαστε θεληματικά στα πάθη, Εκείνος θα μας προφυλάξει από τις πτώσεις.

Το δέντρο που έχει ριζώσει βαθιά στη γη, λυγίζει κάτω από το δυνατό άνεμο, αλλά σηκώνεται πάλι όρθιο, όταν αυτός κοπάσει. Το ίδιο συμβαίνει και με τη ψυχή. Ας λυσομανούν εναντίον της τα πάθη, ας την ταρακουνούν κι ας τη λυγίζουν πρόσκαιρα. Φτάνει η ρίζα να μην πειραχθεί. Και ρίζα είναι η σταθερή απόφαση της ψυχής να μην υποχωρήσει στην αμαρτία ως το θάνατο.

(Οσίου Θεοφάνους του Εγκλείστου, Χειραγωγή στην πνευματική ζωή, Ι. Μ. Παρακλήτου, Έκδ. ε', σ. 88)